El poder del darrere

El gol de Pedro Alcalá contra l'Oviedo s'afegeix als tres de Kiko Olivas i als dos de Lejeune en la lliga
Els tres centrals titulars acumulen els mateixos gols que tots els migcampistes i els carrilers del Girona

“Necessitava el gol, perquè la majoria de companys han marcat”, explicava Pedro Alcalá després del cacau que, en l'execució indirecta d'una falta, va significar l'1-1 del Girona contra l'Oviedo. El murcià, que es perdrà el partit contra el Llagostera per acumulació d'amonestacions, va contribuir des de la llarga distància a la capacitat golejadora de l'equip blanc-i-vermell. El Girona, com la majoria d'equips, té en dos davanters –Jaime Mata, el més utilitzat, i Jairo Morillas, que ha desaparegut de sobte i fa tres partits que ni juga– els millors actius davant de porteria, però també està trobant una bona col·laboració de la línia que té com a missió principal evitar gols. Entre Kiko Olivas, Florian Lejeune i Pedro Alcalá, els amos dels tres llocs de l'eix de la defensa, acumulen sis gols en la lliga, els mateixos que cadascun dels dos davanters més inspirats. I els mateixos, també, que sumen entre tots els carrilers i els migcampistes.

El defensa que més ha col·laborat al davant és Kiko Olivas, que, de fet, és el tercer màxim golejador de l'equip darrere de Jairo i Mata. Olivas va fer un gol de molta transcendència a Palma, on va evitar en el temps afegit que l'equip caigués en zona de descens coincidint amb el parèntesi de Nadal. I, al cap de tres jornades, va ser el gran protagonista del Girona-Ponferradina, amb dos dels quatre gols dels locals. Els tres gols, en rematades des de dins l'àrea. També va marcar en una rematada, en el servei d'un còrner, Florian Lejeune, que va obrir la llauna contra el Bilbao Athletic fa un mes. Era el segon gol del francès, que s'havia estrenat com a golejador aquesta temporada amb un xut espectacular des d'uns 30 metres, després de recollir el refús d'un còrner en la segona jornada de lliga contra el Numància. El sisè gol d'un central, d'Alcalá contra l'Oviedo, també va arribar des de molt lluny.

Un cop Alcalá va celebrar el primer gol amb la samarreta del Girona, queden tres centrals a la plantilla que no han vist porteria. Marcelo Djalo ho ha tingut impossible, perquè no ha ni debutat. Carles Mas, que la temporada passada va marcar el seu únic gol a segona A, tot just va jugar diumenge el seu quart partit. Qui no estava acostumat a estar-se tant de temps sense marcar és Richy Álvarez. El gallec, que ha perdut aquest curs la condició d'intocable que mantenia amb Machín, va fer quatre gols la temporada passada i ja n'havia marcat dos el curs 2012/13.

Els sostresFlorian Lejeune és el central del Girona amb més gols en una mateixa temporada des de l'ascens a segona A. El francès va tancar el curs passat amb cinc dianes, l'última de les quals en l'anada de l'eliminatòria d'ascens a La Romareda. Va ser el primer central que va superar els quatre gols amb què va estrenar categoria Albert Serra just després de l'ascens. En una temporada i mitja, Lejeune acumula set gols, els mateixos que va col·leccionar Dani Tortolero en tres temporades diferents.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 23-02-2016 Pàgina 4

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/943980-el-poder-del-darrere.html